

MØD 3 UNGE, SOM ALLE SKULLE
"LOKKES" MED PÅ DERES FØRSTE
UNGDOMSLEJR, MEN ER STEN-
SIKRE PÅ, AT DE SKAL MED IGEN
TIL AUGUST, NÅR DER ER UL13.

Ungdomslejren lød skræmmende – MEN VAR HELT FANTASTISK

AF JOURNALIST MERETE RØMER ENGEL

Både ingeniørstuderende Katrine Vejsig og efterskolelærer Lars Løvig var med på deres første ungdomslejr sidste sommer. For Katrine var det grænseoverskridende, og Lars skulle også skubbes lidt og først overbevise sig selv om, at han som dengang fattig studerende skulle prioritere sig selv og sin fremtid ved at tage med på UL. Ja selv for den tidligere formand for Ungdomsudvalget Nanna Lundt var det en svær beslutning at tage på sin første ungdomslejr, selv om hun nu har været af sted seks gange. Men lad os lægge ud med Katrines beretning:

– Jeg ved ikke helt hvorfor det var så grænseoverskridende for mig, hvad det var jeg frygtede. Måske var jeg bange for, at de andre nærmest var helt døve, og at mit høretab derfor ville være helt ubetydeligt i sammenligning, siger Katrine i dag.

Hun havde meldt sig ind i Høreforeningen et lille år tidligere, men det var en henvendelse fra Joan i sekretariatet, der i sidste ende gjorde, at hun overvandt sin frygt og meldte sig til ungdomslejren.

– Hvis jeg ikke havde fået det lille skub, var jeg helt sikkert ikke taget med, men jeg er rigtig glad for, at jeg gjorde det, siger Katrine.

Udbyttet af de tre dage har ifølge hende selv både været socialt og fagligt.

– De andre deltagere var meget åbne om deres høretab, og efterfølgende er jeg begyndt at tage mere hensyn til mit høretab. Når jeg er sammen med familien sætter jeg mig fx et godt sted i forhold til at kunne høre, det har jeg aldrig tænkt over før, siger Katrine.

Hun fik også en masse nye kontakter på lejren, som hun kommunikerer med på facebook og indimellem mødes de.

– Vi bruger hinanden, ses til julefrokost, hygger os og giver hinanden gode råd. Jeg skal afgjort med på UL13, for der er garanteret noget nyt at lære, siger Katrine, som er 26 år.

Lars fik ny viden og netværk

Lars er 25 år og i gang med sit første år som efterskolelærer i Nordjylland.

– Jeg var som sagt lidt bekymret for, om jeg havde råd til at bruge små tusinde kroner på ungdomslejren, men jeg har absolut ikke fortrudt og skal også af sted til august, siger han.

Lars fik allerede en måned efter ungdomslejren et fm-system, som hjælper ham rigtig meget i arbejdet som lærer.

– Jeg afprøvede systemet med en modtager og mange mikrofoner på UL12. Det var en morgen, hvor jeg var lidt flad, fordi vi havde fe-

stet aftenen før. Det overraskede mig meget, hvor godt det fungerede, og jeg kunne sagtens se, at det ville lette min kommunikation med eleverne på mit nye job, siger Lars.

Så da han kom hjem til Nordjylland fra lejren, kontaktede han straks sit lokale jobcenter, som uden problemer bevilgede ham fm-systemet. Først på prøve og siden permanent.

– Det fungerer fantastisk og gør, at jeg bliver mindre træt, fordi jeg ikke skal anstrenge mig helt så meget for at høre eleverne. Måske betyder det i sidste ende, at jeg kan arbejde fem år ekstra som lærer, siger Lars.

Også på det sociale område er der sket noget for Lars efter UL12.

– Det netværk jeg fik på UL, vil jeg helt sikkert bruge til erfaringsudveksling og hygge fremover, siger Lars.

Nannas skræk

Ungdomsudvalgets nyligt afgåede formand Nanna Lundt skulle for seks år siden skubbes og lokkes med på sin første ungdomslejr. Siden har hun været med hvert år, og ungdomslejrene fik hende for alvor med i det aktive ungdomsarbejde i Høreforeningen. Men hvorfor tøvede hun så ganske gevaldigt den gang i 2008, da hun 20 år gammel blev spurgt, om hun ville med på sin første UL?

– Det var ret skræmmende for mig. Alle mulige fremmede mennesker. Jeg tænkte, hvem de mon var og forestillede mig, at de var meget handicappede og gik rundt og savlede og den slags. Det var egentlig meget mærkeligt, at jeg tænkte sådan, for jeg havde jo gået på Friisenborg Efterskole sammen med en del hørehæmmede som mig selv, der ikke savlede, siger Nanna.

Men Joan, der dengang arbejdede med ungeområdet på Høreforeningens sekretariat prøvede at skubbe på. Hun syntes, Nanna skulle tage springet.

– Jeg tænkte måske også, at jeg ligesom ville komme til at sætte mig selv i bås som handicappet, men så var det, jeg mødte Ninna Engelbrecht. Hun var på det tidspunkt formand for ungdomsudvalget, læste jura og skulle på ungdomslejr. Så turde jeg også godt, for hun var jo helt normal, siger Nanna.

Jeg var det sure barn

Da Nanna fik listen med de omkring 30 navne på deltagere, viste det sig, at der faktisk også var en hun kendte fra Friisenborg Efterskole. Og en aften i byen kort tid efter mødte hun en ung fyr, som skulle på UL, så hun kendte tre, da hun tog af sted.

– Men jeg kunne sagtens have taget af sted uden at kende nogen. Vi snakkede alle sammen med hinanden og dansede på værelserne om aftenen. Det overraskede mig meget, hvor nemt det var at komme i snak med folk.

For Nanna kom de tre dage, som ungdomslejren varede, til at betyde et helt nyt netværk af unge hørehæmmede, og langsomt forstod hun ting fra sin egen barndom og teenage-årene.

– Min mor havde altid sagt, at jeg havde ungdomssløvsind, fordi jeg sov eller i hvert fald døsede et par timer foran fjernsynet hver dag efter skole. Jeg følte mig altid træt, og først nu forstod jeg, at det var fordi, jeg havde brugt så mange kræfter i skolen på overhovedet at høre, hvad der foregik, siger Nanna.

Ved at snakke med de andre om deres oplevelser i barndommen, fandt hun ud af,

Fakta

Fakta om ungdomslejrene

Høreforeningen har lavet ungdomslejr siden 2007 (de første tre år i samarbejde med Widex). Målgruppen er unge mellem 18 og 35 år. Alle unge med høretab, der typisk enten har høreapparater, CI, tinnitus eller ménière er meget velkomne. Der er altid fagligt indhold og teambuilding med fysiske lege i dagtimerne og plads til sociale aktiviteter om aftenen.

Tid: Dette års sommerlejr bliver torsdag den 8. august – søndag den 11. august.

Sted: Vejen Danhostel
Du kan tilmelde dig på:
www.horeforeningen.dk

at hun ikke var den eneste, der ofte havde været sur som barn og mistænkelig, fordi hun følte, at andre talte om hende bag hendes ryg.

– Nå, har du også været sur som barn? Kunne man sidde og sige. Det var en befrielse pludselig at forstå sammenhængen, siger Nanna.

